

Gang er blevet afgivet nogen Betænkning fra det høje Tings Side. Der er afgivet en Beretning og en foreløbig Betænkning, men i tre Aar har man slet ikke hørt noget om denne Sag fra Folketingets Side, og om nogen 2den Behandling har der jo overhovedet ikke været Tale, end sige om nogen Vedtagelse i Folketinget. Her i Landstinget naaede man i Fjor til at afgive en Betænkning, men Lovforslaget kom ikke til 2den Behandling. Det er altsaa i Aar ved denne Lejlighed første Gang, at Næringsloven overhovedet kommer til 2den Behandling i noget af Tingene. Jeg kunde tænke mig, at der fra alle Sider var et Ønske om, at vi dog paa en eller anden Maade kunde blive færdige med denne Sag, og jeg ser i Føjeligheden fra den ene Side og den virkelige Imødekommenhed fra den anden Side et Bevis for, at der nu er et Ønske om at faa en Ende paa Sagen; men ganske vist maa jeg slutte mig til den ærede sidste Taler, naar han antydede, at det Resultat, man kom til, i hvert Tilfælde ikke vilde staa i Forhold til de Ønsker og Forhaabninger, som i sin Tid have været nærede fra Haandværkets og Industriens Side.

Naar jeg altsaa fra dette Synspunkt ser paa de foreliggende Differencer, maa jeg ganske slutte mig til den ærede Flertalsordførers Udtalelser om, at det er jo ikke saa overordentlig meget, som ligger Flertallet og Mindretallet imellem, og særlig ikke paa det Afsnit, som har været til Forhandling i Gaar og i Dag. Der er dog nogle Punkter, hvor den gamle principielle Forskel har fundet Udtryk, og som jeg skal dvæle lidt nærmere ved. Jeg vil begynde med at sige, at for saa vidt Udvalget i dets Helhed har stillet Forslag, vil det vist findes temmelig overflødigt, at jeg udtaler mig anderledes derom, end at jeg kan være enig i dem alle sammen; jeg betragter dem alle som acceptable og for en ikke ringe Del som Forbedringer af Lovforslaget. — Hvad nu først § 1 angaar, synes jeg ikke, at der er saa megen Forskel mellem Flertallets og Mindretallets Stilling til Affattelsen af de Bestemmelser, som angaa, hvilke Virksomheder der overhovedet skulle være indbefattede under Loven. At Vognmandsvirksomhed paa Landet skal være fri, er der Enighed om mellem Flertallet og Mindretallet, og ligeledes om, at Rederi skal være fri, altsaa ikke gaa ind under Loven. At Sporveje udgaa, tror jeg ikke, at Flertallet vil rejse nogen alvorlig Modstand imod. Jeg er ikke en Gang sikker paa, at det har været

Meningen, at Sporvejsdrift skulde være indbefattet under Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Kommissionens og Regeringens Side. Det er jo en koncessioneret Virksomhed, og jeg finder i det hele taget ikke, at der er nogen Nødvendighed for, at man under en Lov om Næringsdrift optager saadanne Virksomheder, som ere Genstand for Koncession, idet der jo igennem Koncessionens Tildeling vil være givet enhver nødvendig Adgang til at kunne træffe de Bestemmelser for Virksomhedens Udøvelse, som ellers vilde være trufne gennem Næringslovens Bestemmelser. Tilbage bliver saa Agentur- og Speditionsvirksomhed, som Flertallet mener skulde være Genstand for Loven, medens Mindretallet er af en anden Opfattelse, og fremdeles den med Haandværk, Fabrik- og Handelsvirksomhed „beslægtede“ Virksomhed, som Mindretallet ogsaa ønsker skulde gaa ud. Jeg tror nu, at disse to Ord „dermed beslægtet“ uden Skade kunne gaa ud, jeg tror ikke, at de have nogen reel Betydning, og jeg maa erkende, at hvis de have nogen reel Betydning, som Mindretallet gjorde gældende, er det ikke heldigt, at det skal være overladt til Administrationen at afgøre, hvorvidt en Virksomhed er beslægtet med Handel, Haandværk og Fabrikvirksomhed. Hvad derimod angaar Ønsket om, at Agentur- og Speditionsvirksomhed skulde være uden for Loven, vilde jeg rigtignok gerne have, at man frafaldt denne Fordring. Det er jo meget sandt, at der igennem Betingelserne for Adgang til at faa Næringsadkomst kan udelukkes nogle Personer fra at ernære sig som, hvad man kalder Agent eller Speditør, særlig som Agent, et meget ubestemt Begreb, der kan omfatte en Mængde forskellige Ting og Virksomheder, som ellers vilde kaste sig over disse Virksomheder. Men paa den anden Side tror jeg virkelig, man gør Samfundet en temmelig daarlig Tjeneste ved at tillade en hvilken som helst Person at udøve Næring som Agent. Det er i mange Tilfælde netop Smaafolk, de henvende sig til, saadanne Agenter, og de udøve deres Virksomhed gennem et stort Antal Personer, jeg mener derfor, det vilde være godt, om Befolkningen havde Sikkerhed for, at det dog var respektable Mennesker, som gav sig af med disse noget ubestemte Virksomheder. Jeg henstiller derfor til det ærede Mindretallet at lade i alt Fald Agenturvirksomheden komme noget ind under Næringslovens Bestemmelser; saa vil der i Virkeligheden, tror jeg, være aabnet Mulighed